

285

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 listopada 1956 r.

w sprawie określenia organów właściwych do ustalania prawa i wypłacania świadczeń w związku z zatrudnieniem za granicą.

Na podstawie art. 3 ust. 3 i art. 77 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do ustalania prawa i wypłacania świadczeń w związku z zatrudnieniem za granicą właściwe jest z zastrzeżeniem przepisów § 2 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej — Biuro Rent Zagranicznych.

2. W szczególności Biuro Rent Zagranicznych:

- 1) ustala prawo i wypłaca świadczenia pieniężne z tytułu zatrudnienia za granicą lub z tytułu łącznego okresu zatrudnienia na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i za granicą,
- 2) ustala prawo i wypłaca świadczenia pieniężne z tytułu zatrudnienia na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej osobom zamieszkałym za granicą,
- 3) ustala i wypłaca świadczenia pieniężne przysługujące repatriantom w przypadkach, w których instytucje lub władze zagraniczne wstrzymały wypłatę renty lub zaopatrzenia z powodu powrotu do kraju,
- 4) wypłaca renty, zaopatrzenia i inne świadczenia pieniężne osobom zamieszkałym w Polsce i pobierającym te świadczenia z zagranicy.

§ 2. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi):

- 1) ustalają prawo do świadczeń i wypłacają świadczenia pieniężne z tytułu zatrudnienia na obszarze Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Austrii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej lub z tytułu łącznego zatrudnienia na obsza-

rze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i na obszarze wymienionych krajów, jeżeli obok tych okresów pracownik nie miał żadnych innych okresów zatrudnienia za granicą.

- 2) przyjmują i kompletują wnioski o świadczenia, których załatwienie należy do właściwości Biura Rent Zagranicznych, oraz przeprowadzają wszelkie inne czynności zlecone przez to Biuro,
- 3) podejmują wypłatę zaliczek na świadczenia których ustalenie należy do właściwości Biura Rent Zagranicznych, jeżeli z tytułu łącznego zatrudnienia w Polsce i za granicą prawo do świadczeń istnieje, a uprawniona osoba nie pobiera już innych świadczeń wypłacanych przez Biuro,
- 4) wypłacają zasiłki pogrzebowe w razie śmierci osób pobierających renty i zaopatrzenia z Biura Rent Zagranicznych oraz w razie śmierci członków ich rodzin,
- 5) udzielają świadczeń w naturze osobom pobierającym renty i zaopatrzenia z Biura Rent Zagranicznych oraz członkom ich rodzin.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może upoważnić prezydya powiatowych (miejskich) rad narodowych do dokonywania czynności określonych w ust. 1.

§ 3. W sprawach o świadczenia związane z zatrudnieniem za granicą stosuje się przepisy dekretu oraz postanowienia międzynarodowych umów i układów dotyczących ubezpieczenia społecznego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. L. Chajm

286

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 grudnia 1956 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 56, poz. 257) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 37, poz. 159) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin.

2. Jednolity tekst nie obejmuje:

- a) art. 2 i 4 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie

dekretu o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i ich rodzin w brzmieniu:

„Art. 2. Art. 15c nie stosuje się do rencistów, którzy na podstawie wniosku złożonego przed dniem wejścia w życie ustawy otrzymują rentę w wysokości przewidzianej dla żołnierzy zaliczonych do III grupy inwalidów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1956 r.”